

Narodowy Program Rozwoju Hodowli Koni i Jeździectwa

Projekt restrukturyzacji spółek hodowli koni ANR

Wstęp

Niniejszy dokument powstał po dyskusji w Zespole Roboczym do spraw restrukturyzacji spółek hodowli koni, powołanym przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ze względu na wcześniejsze złożenie przez ANR odrębnego projektu Dokument ten jest stanowiskiem organizacji społecznych, reprezentujących środowisko hodowców i użytkowników koni: Polskiego Związku Hodowców Koni (PZHK), Polskiego Związku Jeździeckiego (PZJ) i Hippica Pro Patria – Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Ojczystej Kultury, Tradycji i Gospodarki poprzez Jeździectwo (HPP).

Spis treści

1. Streszczenie Projektu	str. 2
2. Wprowadzenie	str. 2
3. Jeździectwo jako rynek	str. 4
4. Możliwości produkcyjne krajowej hodowli koni	str. 6
5. Strategia rozwoju przemysłu końskiego w Polsce	str. 11
6. Restrukturyzacja spółek hodowli koni - rozwiązanie docelowe	str. 12
6.1 Rola hodowli prywatnej	str. 12
6.2 Rola hodowli państwowej	str. 13
6.3 Holding -nowa struktura hodowli państwowej	str. 13
6.4 Władze Holdingu	str. 14
6.5 Funkcje Zarządu Holdingu	str. 14
6.6 Zadania stadnin państwowych	str. 14
6.7 Zadania państwowych stad ogierów	str. 15
6.8 Finansowanie Holdingu	str. 16
6.9 Korzyści koncentracji kapitałowej	str. 17
7. Stada Ogierów – rozwiązanie tymczasowe	str. 18

1. Streszczenie Projektu

Niniejszy projekt zakłada rozwój jeździectwa w Polsce jako rynku zbytu na konie wierzchowe polskiej hodowli. Aktualne zapotrzebowanie to około 1600 szt. koni rocznie (przygotowanych do rekreacji i sportu wyczynowego). Do roku 2018 wg ostrożnych prognoz roczne zapotrzebowanie na młode konie ulegnie podwojeniu. PZHK stwierdza, że polska hodowla nie tylko może zaopatrzyć popyt krajowy, lecz również z powodzeniem konkurować na rynkach światowych. Aby to było możliwe potrzebna jest restrukturyzacja hodowli państwowej, która jako jeden z instrumentów polityki rolnej Państwa, winna stać się podstawowym narzędziem strategicznego oddziaływania na kierunki rozwoju polskiej hodowli koni i całego przemysłu końskiego.

Niniejszy projekt zakłada wyłączenie spółek hodowli koni z gestii ANR i utworzenie silnego strategicznego Holdingu pod nazwą „Państwowe Stadniny Koni,, , do którego powinny zostać włączone jako spółki córki wszystkie państwowe stadniny koni, wszystkie stada ogierów i wybrane spółki produkcji rolnej.

Wg danych ANR łączny wynik finansowy stadnin i stad ogierów w latach 2004- 2008 był dodatni więc Holding od momentu powołania będzie również miał dodatni wynik finansowy. Wynik ten będzie poprawiany poprzez kontynuowanie dotychczasowej działalności rynkowej, rozwijanie rynku na konie i usługi, oraz poprzez skonsolidowany rachunek zysków i strat. Pozwoli to na utrzymanie wszystkich stad ogierów z jednoczesnym przekształceniem ich w regionalne centra rozwoju hodowli i jeździectwa, niezbędne dla dalszego rozwoju przemysłu końskiego.

Utworzone przy stadach i stadninach kluby sportowe o charakterze stowarzyszeń i fundacje ochrony dziedzictwa narodowego umożliwią tym organizacjom korzystanie z dotacji państwowych i środków UE.

Holding jako całość osiągać będzie samofinansowanie, a dotacje będą traktowane jako narzędzia polityki rządowej wobec przemysłu końskiego i hodowli koni .

Jako rozwiązanie tymczasowe pozwalające utrzymać istnienie stad ogierów do czasu powołania Holdingu proponujemy udzielenie stadom pożyczki właścicielskiej przez ANR, w kwocie pozwalającej na spłatę zobowiązań i przeprowadzenie niezbędnej restrukturyzacji, przed ich włączeniem do Holdingu.

2. Wprowadzenie

W przeciwieństwie do tendencji zachodnich, gdzie w ostatnim ćwierćwieczu pogłowie koni rośnie, w Polsce ilość koni zmniejszyła się pięciokrotnie do 365 tys. szt. w wyniku zmian, jakie zachodziły w polskim rolnictwie, w tym prawie całkowitego wyeliminowania koni jako siły pociągowej. Dziś społeczeństwo chce widzieć w rolniku nie tylko producenta żywności, ale też strażnika środowiska naturalnego i tradycji, w tym tradycji hodowlanej. Wieś gorączkowo poszukuje alternatywnych

źródeł utrzymania. Jedną z alternatyw jest rozwój gospodarstw agroturystycznych oferujących różnorodne usługi, a magnesem przyciągającym klientów są konie. Po pierwszej fali wyzbywania się zwierząt, znaczna część gospodarstw zajmujących się turystyką i agroturystyką wraca do koni. Z końmi wiąże się też wykorzystanie trwałych użytków zielonych. Szacuje się, że tylko połowa z 3,5 mln ha łąk i pastwisk jest wykorzystywana na pasze, a reszta z rolniczego punktu widzenia to nieużytki. W województwach południowych i południowo-wschodnich, gdzie odsetek trwałych użytków zielonych jest najwyższy w kraju (ponad 30%), ich wykorzystanie jest jeszcze niższe i sięga tylko 20-30%. Ze względu na rozdrobnienie gospodarstw i ograniczenia spowodowane limitami produkcyjnymi na mleko nie rozwinie się tam hodowla bydła na tyle, aby zagospodarować choćby połowę trwałych użytków zielonych. Hodowla koni może więc być alternatywnym sposobem ich wykorzystania i stanowić ważne źródło utrzymania gospodarstw rolnych. Niestety wraz ze stopniową degradacją roli SO, w niektórych regionach nastąpił znaczny spadek ilości i jakości hodowanych koni.

Elitarna hodowla państwowa reprezentowana przez „strategiczne” spółki (stadniny i stada ogierów) pozostaje podporządkowana ANR (dawniej AWRSP). Dla uproszczenia w niniejszym Dokumencie spółki te nazywamy państwowe stadniny koni (SK) i państwowe stada ogierów (SO). Państwowy sektor hodowlany zmagają się z szeregiem niekorzystnych zjawisk, stąd też w gremiach decyzyjnych MRiRW, ANR, jak też PZJ, PZHK, PKWK i HPP trwa dyskusja na temat koniecznej restrukturyzacji. Do najistotniejszych problemów polskiej hodowli zaliczyć należy:

- brak strategii rozwoju i orientacji rynkowej, w związku z czym poza hodowlą czystej krwi, hodowla państwowa w małym stopniu korzysta z przychodów ze sprzedaży koni,
- skomercjalizowanie stadnin i stad, które uniemożliwia dofinansowania ich z budżetu, państwa jak też korzystanie z dotacji UE,
- opanowywanie polskiego rynku przez konkurencję hodowli zagranicznej,
- odpływ wykwalifikowanych pracowników do pracy za granicą,
- straty finansowe ponoszone przez SO.

Pierwszym pozytywnym efektem wspomnianej dyskusji i współpracy MRiRW, ANR z organizacjami społecznymi była decyzja polityczna Ministra Rolnictwa i Ministra Skarbu o wejściu Totalizatora Sportowego (TS) na Służewiec. TS posiada odpowiednie środki aby inwestować w rozwój wyścigów i stworzyć plan zagospodarowania terenu, a co więcej jako spółka Skarbu Państwa będzie realizować politykę Rządu. Sensem zaangażowania TS w wyścigi jest to, żeby zysk z hazardu nie był prywatyzowany lecz przeznaczony na rozwój wyścigów i hodowli. Wyścigi zatem z mocy decyzji rządowej, pod zarządem TS, stają się ważnym motorem rozwoju hodowli koni, podobnie jak w krajach Europy Zachodniej, np. we Francji.

Restrukturyzacji hodowli sprzyja szereg atutów:

- **Tradycje hodowli koni**
- **Sprzyjające warunki naturalne**
- **Istniejąca infrastruktura**
- **Kapitał ludzki i koński**
- **Sprzyjający klimat społeczny**
- **Rozwijająca się rekreacja konna i sport jeździecki**
- **Partnerstwo hodowli prywatnej i państwowej**

Hodowla koni na ziemiach polskich posiada **wielowiekową tradycję**. Ukształtowało się tutaj kilka cennych ras. Aktualne osiągnięcia polskiej hodowli są znakomitą wizytówką Polski na świecie: polskie araby ze stadnin państwowych w Janowie, Michałowie i Białce osiągają najwyższe ceny rynku światowego, polskie konie wyścigowe odnoszą sukcesy na zagranicznych torach, nawet w ojczyźnie tej rasy – Anglii. Podobnie, przy odpowiednio zrestrukturyzowanej hodowli, polskie konie sportowe zdobędą rynek światowy.

W zasobach Skarbu Państwa znajdują się **cenne obiekty hodowlane**: stadniny koni i stada ogierów, posiadające wszelkie warunki techniczne dla hodowli i treningu koni. Istniejące trzy tory wyścigowe dają możliwość stworzenia programu wyścigowego, który podobnie jak w innych krajach powinien stać się kołem napędowym całego przemysłu końskiego. **Wszystkie SK, SO i Tory Wyścigowe, jako obiekty zabytkowe, są jednocześnie dobrem narodowego dziedzictwa, które powinno podlegać ochronie.**

Istnieje w Polsce wykształcona i doświadczona **kadra hodowców**, a **zarodowy materiał koński** stanowi bardzo dobry punkt wyjścia do rozwoju hodowli koni wierzchowych, sportowych i wyścigowych.

Estetyczne i wychowawcze walory jeździectwa powodują rosnące **zainteresowanie społeczeństwa i mediów**. W bogacących się społeczeństwach obserwuje się chęć uprawiania eleganckich dyscyplin sportowych, a do takich zaliczane jest jeździectwo. Rezultatem tego zainteresowania jest rozwój rekreacji i turystyki konnej oraz jeździectwa jako dyscypliny sportu kwalifikowanego, będącego jednocześnie najlepszą reklamą hodowli jak i inspiracją dla masowego jeździectwa.

Ważnym polskim atutem będzie umiejętnie ułożone partnerstwo pomiędzy hodowlą prywatną i państwową. Jest o tym mowa w dalszej części Dokumentu.

3. Jeździectwo jako rynek

Jeździectwo jako forma rekreacji i sportu uprawiana jest w większości krajów świata. Międzynarodowa Federacja Jeździecka zrzesza 134 Federacje Narodowe. Jeździectwo zawsze znajdowało się w programie Igrzysk Olimpijskich, zarówno w starożytności jak i w czasach nowożytnych. Polskie jeździectwo sportowe zajmuje poczesne miejsce w 90-cio letniej historii Polskiego Komitetu Olimpijskiego tworząc jego historię i współczesność.

PZJ organizuje sport jeździecki w Polsce, a stanowione w ramach jego struktur przepisy, regulaminy i publikowane materiały szkoleniowe, są wskazówką i wykładnią dla rozwijającej się rekreacji jeździeckiej.

Przygotowany przez specjalistyczny trening **koń-nauczyciel** dla początkujących jeźdźców, **koń-przyjaciel** dla jeźdźców amatorów i **koń-zawodnik** w sporcie jeździeckim jest partnerem człowieka. Dlatego koń jest podstawowym elementem **przemysłu jeździeckiego**, który dynamicznie rozwija się w wielu krajach, stanowiąc znaczący segment gospodarki i rynku pracy. W krajach rozwiniętych od 2 do 4% społeczeństwa uprawia jeździectwo. PZJ dostrzegając tę tendencję przyjął obowiązujący od 01.01. 2007 roku system szkolenia jeźdźców i trenerów wraz z systemem Odznak Jeździeckich i certyfikowania Ośrodków Jeździeckich. System ten oprócz funkcji szkolenia ludzi zwraca uwagę na

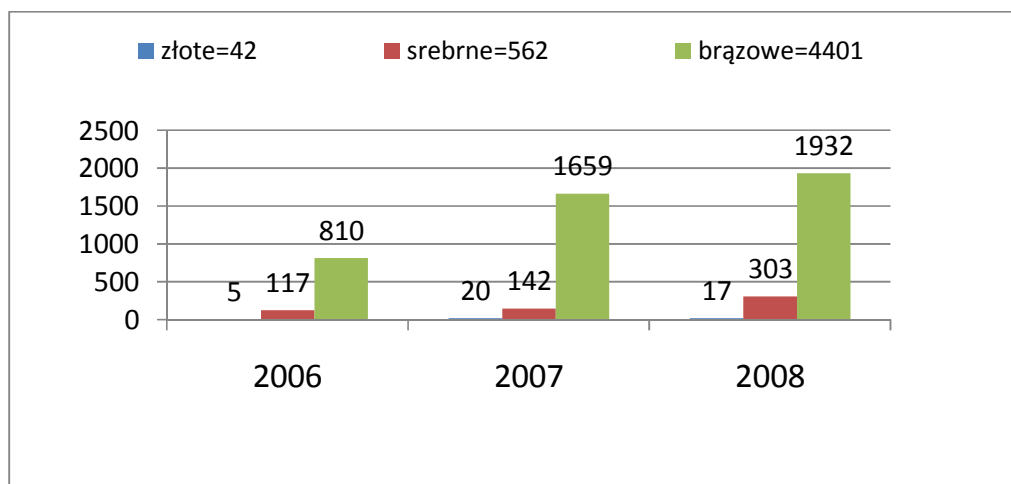
właściwe **przygotowanie konia** jako partnera dla jeźdźcy, który ma się na nim szkolić, a w efekcie finalnym brać udział w rywalizacji sportowej.

Rekreacja jest podstawą wyczynu sportowego. W każdej dyscyplinie sportu obserwujemy sprzężenie zwrotne pomiędzy wynikami sportowymi, a zainteresowaniem daną dyscypliną sportu na poziomie rekreacyjnym. W jeździectwie jest ono zwielokrotnione ze względu na liczne - pozytywne emocje, towarzyszące koniom.

3.1 Zapotrzebowanie rynku na konie do rekreacji w latach 2009 – 2018.

- W roku 2008 **0,3%** Polaków uprawiało jeździectwo, czyli **115 500** osób.
- Przyjmujemy, że ludność Polski w roku 2018 pozostanie na poziomie roku 2008 tj. **38,5** miliona
- Zakładamy że w roku 2018 wskaźnik uprawiających jeździectwo wzrośnie do **0,5 %** czyli będzie i tak 4 x mniejszy niż w krajach „starej” UE w roku 2008.
- W efekcie (po odliczeniu jeźdźców sportowych) w roku 2018 będzie jeździć rekreacyjnie w Polsce ok. **186 000** osób.
- W Polsce w 2008 z "usług" 1 konia korzystało 7 osób (w UE 4osoby).
- Zakładamy, że w Polsce w 2018 roku z "usług" 1 konia będzie korzystało 6 osób, co oznacza, że koni do rekreacji potrzeba nam będzie **31 000**.
- W tej grupie koni zakładamy brakowanie na poziomie 9% tj. 2790 szt. minus 75% brakowanych koni ze sportu, które trafią do rekreacji tj. 756 szt. - czyli nowych koni **do rekreacji każdego roku będziemy potrzebowali 2040 szt.**

Tabela: ilość zdobytych odznak w latach 2006-08-łącznie 5005 szt.

Odnaki Jeździeckie PZJ są m. in. formą zachęty do przejścia z rekreacji do sportu kwalifikowanego. Połączone z systemem licencji sportowych i klas sportowych stanowią miernik poziomu kadr zawodniczych, a w perspektywie szkoleniowych. Odnaki są również bodźcem dla jeźdźców rekreacyjnych do podnoszenia kwalifikacji i rozbudzania ambicji sportowych.

System odznak rozwija się dynamicznie. W roku 2008 - 2,05% jeźdźców rekreacyjnych posiadało OJ. Spodziewamy się, że w latach 2009-18 wskaźnik ten wzrośnie do 10% tj. ponad 18 tyś osób będzie

posiadało OJ. Te liczby są poważnym wyzwaniem dla właścicieli i trenerów do przygotowania dla tych jeźdźców odpowiednio wytrenowanych koni.

3.2 Zapotrzebowanie rynku na konie sportowe w latach 2009 – 2018.

- W 2008 roku było zarejestrowanych w PZJ **4935** jeźdźców z licencją sportową.
- Zakładamy do roku 2018 wzrost o 30% co daje liczbę **6460** jeźdźców.
- W 2008 roku w PZJ było zarejestrowanych **5922** koni.
- Jeden jeździec sportowy dosiadał **1,2** konia.
- Zakładamy, że w roku 2018 jeździec sportowy będzie dosiadał **1,3** konia. Wynika to z wzrastającej profesjonalizacji sportu i wzrostu zasobności społeczeństwa.
- W roku 2018 będziemy mieli zarejestrowanych w PZJ łącznie **8398** koni.
- Zakładamy 12% brakowanie.
- **Każdego roku będziemy potrzebowali do sportu 1008 młodych koni.**

3.3 Przygotowanie koni rekreacyjnych i sportowych na rynek i jego wartość.

Wiemy, że docelowo do roku 2018 będziemy potrzebowali, co roku, ponad 3000 nowych koni i zakładamy, że powinny być one wyhodowane w Polsce.

W wieku 32-36 miesięcy, konie te powinny być przedstawione w ręku i w skokach luzem, pod siodłem, bądź w pracy w zaprzęgu testowym - Komisjom Remontowym (*PZHK- PZJ*). Wartość konia, który zaliczy tą próbę z wynikiem pozytywnym, powinna wynieść przynajmniej **6 tys. zł.** Konie zakwalifikowane do dalszego treningu przechodzą test 100 dniowy. Znaczna część koni (ok. 60%), po zakończeniu testu 100 dniowego trafia na rynek. Ich średnia wartość po pozytywnym zakończeniu treningu osiągnie minimum **9 tys. zł.** Pozostałe zostają w dalszym treningu i sprawdzane są w eliminacjach do Mistrzostw Polski Młodych Koni (MPMK). Można szacować, że ich wartość rynkowa osiągnie średnio **22 tys. zł.** Te które ukończą finał powinny osiągać wartość 3 do 4 razy wyższą niż konie po treningu 100 dniowym tj. **27 – 36 tys. zł.** Te które wystartują w MPMK jako 5-cio letnie powinny kosztować **40 – 50 tys. zł.** Powyższe dane świadczą o wartości pracy włożonej w trening konia i są potwierdzone obserwacją rynku.

3.4 Rola SO w przygotowaniu młodych koni na potrzeby rynku

Przynajmniej połowę z liczby 3000 młodych koni, na które zapotrzebowanie zgłasza jeździectwo powinny przyjąć do treningu Stada Ogierów. W latach 80-dziesiątych XX w. funkcjonowały 3 Zakłady Treningowe dla ogierów: Biały Bór, Sopot i Kwidziń. Trenowanych tam było przez 11 miesięcy około 160 ogierów i około 70 koni sportowych. Dla zaspokojenia aktualnych potrzeb treningu konieczne są wszystkie istniejące jeszcze SO. Dziesięć SO, o których istnienie zabiegamy, musiało by przyjąć do treningu po 150 koni rocznie. To jest możliwe, ale potrzeba zmienić funkcje stad ogierów, zainwestować w ludzi, w sprzęt i infrastrukturę.

3.5 Wartość rynku.

Docelowo do roku 2018 rynek potrzebuje każdego roku 1008 szt. 4 l. koni sportowych - przy średniej cenie 22 000 zł. Daje to łączną wartość **22 176 000 zł.**, oraz 2040 sztuk 3,5 letnich koni rekreacyjnych

- przy średniej cenie 9 000 zł za konia. Ich łączna wartości to **18 360 000 zł**. **Globalna roczna wartość rynku młodych koni w roku 2018, przy ostrożnym szacunku, wyniesie 40 536 000 zł.**

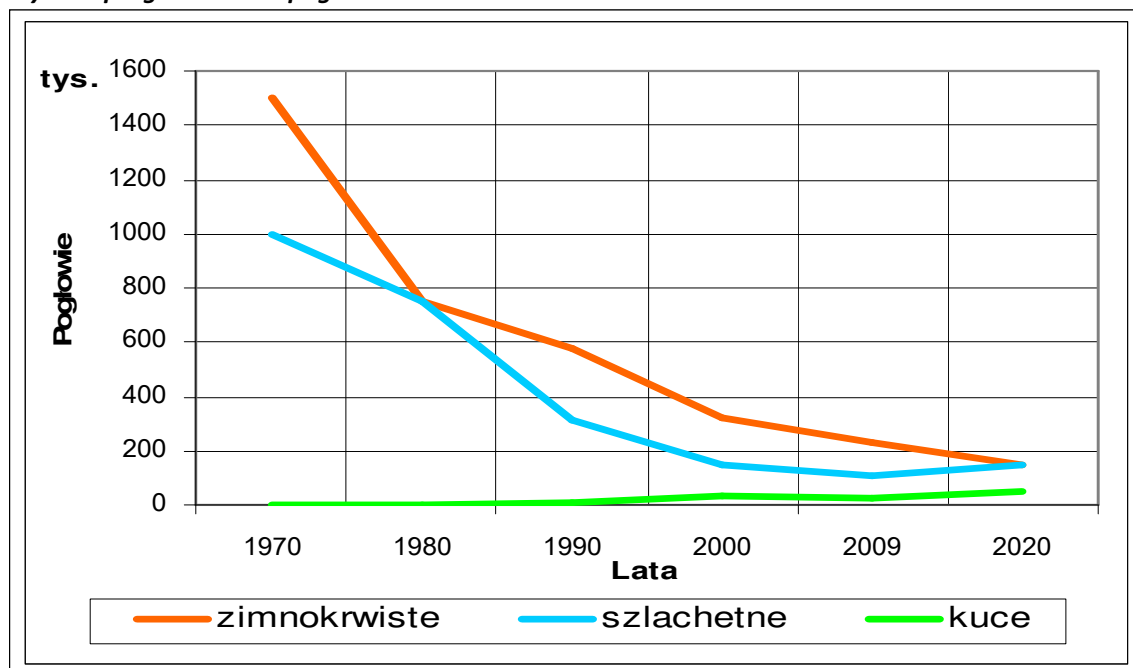
Wartość rynku usług treningowych to różnica wartości koni, przed i po treningu. Przy określonej powyżej ilości koni w treningu wartość usługi treningowej wynosi 22 248 000 zł. Jeśli tylko połowa z 3.000 szt. młodych koni trenowana byłaby w SO to przychód osiągany z treningu koni powinien wynieść minimum **11 124 000 zł.**, czyli mniej więcej tyle ile wynoszą obecne ich straty, a przecież, SO nie powinny rezygnować z aktualnie istniejących źródeł przychodów, wręcz przeciwnie rozwijać je i wprowadzać nowe.

4. Możliwości produkcyjne krajowej hodowli

4.1 Obecne pogłowie

Według danych PZHK (centralna baza danych koni zaopatrzonych w paszporty) w 2008 r. pogłowie koni w Polsce wynosiło ok. 365 tys. koni. W tej liczbie ok. 230 tys. to konie zimnokrwiste i pogrube, ok. 110 tys. – konie szlachetne, ok. 25 tys. – kuce i konie małe.

Wykres: prognoza stanu pogłowia koni w Polsce do 2020 r.

Na dzień dzisiejszy w przychodach z chowu i hodowli koni dominują przychody ze sprzedaży koni zimnokrwistych. W ostatnich latach jest to ok. 150 mln zł rocznie. Konie te trafiają w 90 % na rynek włoski, gdzie pojawiła się duża konkurencja ze strony innych krajów członkowskich UE (Hiszpania, Rumunia.) Ażeby sprostać tej konkurencji musimy dostarczyć producentom najwyższej jakości materiał zarodowy i hodowlany. Na jakość tego materiału od lat duży wpływ ma państwowa hodowla koni. Należy również pamiętać o rodzimych rasach prymitywnych (konik polski, hucuł), które objęte są programem ochrony zasobów genetycznych, a których znaczenie dla polskiej kultury i tożsamości jest nie do przecenienia.

Gwarantem zachowania rodzimych ras koni były, są i nadal powinny być SK i SO.

Jednocześnie liczba 135 tys. koni w typie szlachebnym i kuców wskazuje na znaczny potencjał jeśli chodzi o możliwości produkcji koni dla rozwijającego się w kraju, szeroko pojętego jeździectwa.

4.2 Zapotrzebowanie na klacze hodowlane

Liczba klaczy ras szlachebnych (małopolskie, wielkopolskie, polski koń szlachebny półkrwi, śląskie, xx i oo używane w półkrwi), wpisanych do ksiąg i czynnych w hodowli, w 2008 r. wynosiła ok. 10 tys. (w tym ok. 600 szt. własności stadnin koni ANR). Liczba klaczy zimnokrwistych wpisanych do ksiąg to około 8,5 tys. (w tym 80 szt. w SK Nowe Jankowice), a klaczy rasy konik polski i huculskiej – ok. 1700 szt. (w tym ok. 170 szt. własności stadnin koni ANR). Liczby te świadczą o tym, że ciężar hodowli spoczywa na hodowcach prywatnych, ale jednocześnie należy pamiętać, że klacze własności stadnin koni ANR niosą w sobie duży potencjał genetyczny i w związku z tym ich stan liczbowy nie powinien ulegać dalszemu zmniejszeniu.

Tabela : zapotrzebowanie na klacze w państwowych stadninach koni

Rasa	Stan 2008	% klaczy czynnych w hodowli	Zapotrzebowanie wg PZHK
młp	223	13,6 %	220
włkp	338	6,9 %	180
sp			150
śl	29	2,5 %	60
zimn	79	1,3 %	80
hc	79	7,1 %	80
kn	94	13,5 %	95
	842		865

4.3 Zapotrzebowanie na ogiery

Liczba ogierów ras szlachebnych używanych w rozrodzie na przestrzeni ostatnich lat systematycznie spada (w 2004 r.- ok. 1500 szt., w 2008 r. – ok. 1100 szt., w tym ok. 400 ogierów własności stad ogierów ANR), co jest wynikiem coraz ostrzejszej selekcji i większej świadomości hodowców w doborze, ale również coraz większej podaży na naszym rynku konkurencyjnego nasienia ogierów hodowli zagranicznej. W przypadku ogierów rasy polski koń zimnokrwisty mamy do czynienia z odwrotnym trendem (w 2004 r. – ok. 1800 szt., w

2008 r. – ok. 2400 szt., w tym ok. 180 ogierów własności SO), co należy uznać za zjawisko korzystne, będące wynikiem wprowadzenia w 2004 r. obowiązku powszechnej identyfikacji koni, dzięki czemu wyeliminowano z hodowli większość ogierów nieuznanych (tzw. „dzikich ogierów”). W rasach konik polski i huculskiej liczba ogierów użytkowanych w rozrodzie wzrosła z 220 w 2004 r. do ok. 330 w 2008 r. (w tym 50 ogierów własności SO), ale należy podkreślić, że wzrost ten jest połączony ze wzrostem liczby klaczy tych ras wpisanych do ksiąg. Poza tym w tych dwóch rasach zagrożonych należy dążyć do kojarzeń jak najmniej spokrewnionych osobników, tak by wzrost inbredu był jak najwolniejszy.

Tabela: Zapotrzebowanie na ogiery w państwowych stadach ogierów

Rasa	Liczba ogierów SO kryjących w 2008	% ogierów kryjących w 2008	Zapotrzebowanie wg PZHK
młp	115	57,2 %	110
włkp	81	51,3 %	90
sp	121	29,8 %	100
śl	90	37,7 %	70
zimn	177	7,3 %	180
hc	25	14,4 %	30
kn	25	15,7 %	25
	634		605

4.4 Stacjonarne próby dzielności

Na przestrzeni ostatnich lat coraz większa liczba klaczy, szczególnie ras szlachejnych i rasy huculskiej, jest poddawana próbom użytkowości. W przypadku klaczy szlachejnych były to początkowo głównie tzw. polowe próby użytkowości, natomiast po zmianie systemu dotowania hodowli w 2007 r., większa liczba klaczy jest poddawana próbom użytkowości, poprzedzonym 60-dniowym treningiem w stacjonarnych zakładach treningowych. Zdecydowana większość klaczy jest poddawana treningowi w zakładach treningowych zorganizowanych w stadach ogierów ANR (Książ, Bogusławice, Biały Bór). W przypadku ogierów próby użytkowości poprzedzone 100-dniowym, stacjonarnym treningiem są warunkiem wpisu do księgi i są organizowane tylko w stadach ogierów ANR (Książ, Bogusławice, Biały Bór).

W tym miejscu należy podkreślić, że polowe próby dzielności (wstępne i zasadnicze), są również warunkiem wpisu do ksiąg dla ogierów rasy polski koń zimnokrwisty, huculskiej i konik polski.

Kolejnym etapem oceny wartości użytkowej dla koni ras szlachejnych są Mistrzostwa Polski Młodych Koni (MPMK) w czterech dyscyplinach jeździeckich (ujeżdżenie, skoki przez przeszkody, wszechstronny konkurs konia wierzchowego, powożenie zaprzęgami jednokonnymi). Aktualnie prowadzone są rozmowy nt. organizacji mistrzostw w dyscyplinie rajdów długodystansowych.

Tabela: Stacjonarne próby dzielności ogierów i klaczy

	2008	2007	2006	2005	2004
Klacz m, wlkp, sp, śl	253	187	29	25	28
Ogier m, wlkp, sp	48	68	84	99	92
Ogier m, wlkp, sp, śl próba zaprzęgowa	49	41	47	28	22

W MPMK z roku na rok startuje coraz większa liczba koni, wyłaniana w drodze kwalifikacji. Największą popularnością, podobnie jak w Europie Zach., cieszy się dyscyplina skoków przez przeszkody. Aktualnie konie polskiej hodowli odnoszą największe sukcesy w rywalizacji międzynarodowej przede wszystkim w dyscyplinach wkkw i powożenia. Na Olimpiadzie w Pekinie w 2008 r. polscy zawodnicy startowali na koniach wyhodowanych w państwowych stadninach koni Moszna i Nowielice.

Podsumowując stan polskiej hodowli stwierdzamy, że potencjał ilościowy hodowli koni ras szlachejnych jest w stanie zaspokoić zapotrzebowanie polskiego jeździectwa. Jednakże trzeba zdawać sobie sprawę, że aktualnie ok. 30 % tego zapotrzebowania, szczególnie tzw. wysokiego wyczynu, zaspokajają konie hodowli zagranicznej. Dlatego należy kontynuować i doskonalić metody selekcyjne w celu poprawy jakości hodowanego materiału, tak by w pełni spełniał on oczekiwania zarówno jeździectwa wyczynowego, jak i rekreacyjnego. W działaniach tych niezbędne jest współdziałanie hodowli prywatnej i hodowli będącej w zasobach skarbu państwa.

Jeżeli chodzi o hodowlę koni zimnokrwistych, za błędną należy uznać opinię, że nie ma potrzeby utrzymywania w SO ogierów rasy polski koń zimnokrwisty. Z opracowań Zakładu Hodowli Koni SGGW w Warszawie wynika, że większość ogierów zimnokrwistych hodowli prywatnej, użytkowanych w rozrodzie pochodzi w pierwszym lub drugim pokoleniu po ogierach SO. Należy pamiętać, że Polska jest ważnym producentem koni rzeźnych w Europie i w interesie hodowców jest utrzymanie tej pozycji.

Nie wolno sprowadzać współczesnej roli SO i SK jedynie do funkcji zapewnienia ogierów dla punktów kopulacyjnych, nie widząc dla nich innych, opisanych w tym Dokumencie funkcji, gdyż nigdy nie będzie możliwe zbilansowanie kosztów i przychodów, szczególnie w

SO, co w konsekwencji doprowadzi do upadku tych obiektów cennych dla dalszego rozwoju hodowli i jeździectwa.

5. Strategia rozwoju

„Strategiczność” spółek hodowli koni nie może sprowadzać się jedynie do nazwy, ale musi wynikać z funkcji, jaką te spółki powinny spełniać wobec szerszej dziedziny gospodarczej zwanej „przemysłem końskim”. Strategią również nie jest utrzymywanie status quo w hodowli koni, lecz takie pobudzenie jej rozwoju aby wyhodowane w Polsce konie mogły z powodzeniem konkurować na rynkach światowych, a sama hodowla koni miała szanse ponownie stać się jedną ze „specjalności” polskiego rolnictwa.

Nasz **Cel Strategiczny** określamy następująco:

Rozwój narodowego przemysłu końskiego (PK) , rozumianego jako trans-sektorowa dziedzina gospodarki obejmująca hodowlę i trening koni, rynki zbytu - głównie jeździectwo i wyścigi, oraz wszelkiego rodzaju produkcję i usługi związane z hodowlą i użytkowaniem koni.

Cel Strategiczny realizowany będzie w ramach następujących **Priorytetów**:

1. **rozwój jeździectwa i wyścigów jako rynku zbytu dla krajowego PK,**
2. **rozwój hodowli koni na potrzeby rynku krajowego,**
3. **wyhodowanie koni zdolnych do konkurencji na rynkach światowych,**
4. **tworzenie nowych miejsc pracy zwłaszcza w obszarach wiejskich i podmiejskich**
5. **ochrona dziedzictwa narodowego.**

Ad 1. Jeździectwo to dyscyplina sportu i popularna forma rekreacji, uprawiana we wszystkich rozwiniętych krajach świata. W Anglii jeździ konno 4,3 mln osób, w Niemczech 1,7 mln, we Francji ponad 1,0 mln. Dynamiczny rozwój jeździectwa obserwowany jest również w Polsce, gdzie aktualnie jeździ konno ok. 115 tys. osób. Naszym priorytetem jest stymulowanie wzrostu liczby jeźdźców w Polsce do 800 tys. osób, co stworzy potężny popyt na konie oraz produkty i usługi związane z jeździectwem i hodowlą koni.

Wyścigi są ważnym elementem PK we wszystkich rozwiniętych krajach ze względu na ich udział w PKB, jak też jako źródło finansowania hodowli (obroty totalizatora końskiego w Japonii 19,0 mld EUR, w USA 9,9 mld EUR, we Francji 9,0 mld EUR, wg danych IFHRA z 2007 r.)

Ad 2. Hodowla koni wierzchowych i wyścigowych jest znaczącym sektorem rolnictwa krajów UE : pogłowie w Anglii liczy 1,3 mln koni (dwukrotny wzrost w ciągu 25 lat), w Niemczech 1,1 mln (trzykrotny wzrost), we Francji 1,0 mln koni. W Polsce pogłowie koni spadło do 365 tys., z czego ok. 135 tys. to konie w typie szlachetnym i kuce. Dla spodziewanej liczby 800 tys. jeźdźców potrzeba

będzie ok. **150 tys. koni wierzchowych**. Priorytetem jest stworzenie warunków aby popyt na konie zaspokojony został przez krajową hodowlę, a nie poprzez import.

Ad 3. Ceny koni na rynkach światowych są wielokrotnie wyższe niż w Polsce, a wartość wybitnych koni sportowych i wyścigowych sięga **milionów Euro**. Polska ze swoimi tradycjami hodowli koni powinna w tym rynku uczestniczyć jako ważny producent. Drogą do osiągnięcia sukcesu w konkurencji z hodowlami krajów UE jest stworzenie stabilnego **systemu hodowli, treningu i selekcji koni** z wykorzystaniem potencjału SK, SO i torów wyścigowych.

Ad 4. Miejsca pracy w PK są szczególnie cenione w krajach UE, gdyż dotyczą rynku pracy w rejonach wiejskich i podmiejskich (w Anglii 260 tys. miejsc pracy, w Niemczech 300 tys.). Wg obliczeń PZHK wzrost pogłowia koni w Polsce do 500 tys. szt. (w tym 150 tys. koni wierzchowych) zapewni miejsca pracy **dla 70 tys. osób** w pełnym wymiarze.

Ad 5. Ochrona dziedzictwa narodowego. Hodowla koni i jeździectwo stanowią naturalny łącznik z tradycją rycerską i kawaleryjską, a wszystkie obiekty (stadniny, stada i tory wyścigowe) mają charakter zabytkowy, powinny zatem być chronione jako dziedzictwo narodowe i dofinansowywane z funduszy UE, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Może się to odbywać poprzez **fundacje** utworzone na terenie stad i stadnin we współpracy ze środowiskami kultuwującymi pamięć i tradycję różnych pułków kawalerii II Rzeczypospolitej.

6. Restrukturyzacja hodowli koni - rozwiązanie docelowe

Podstawowym narzędziem realizacji określonej powyżej **strategii** jest hodowla państwowa. Powinna być ona głównym instrumentem polityki Państwa wobec całego przemysłu końskiego.

Zanim zaprezentujemy rozwiązanie organizacyjne zastanowić się musimy nad funkcjami hodowli prywatnej i hodowli państwowej, które powinny się wzajemnie uzupełniać. **Partnerstwo to będzie kapitalnym atutem Polski w konkurencji na rynkach światowych.**

6.1 Rolą hodowli prywatnej jest:

1. **produkcja koni na potrzeby rynku**
2. **dynamiczne reagowanie na zmiany popytu.**

Stadniny prywatne, podobnie jak wszystkie przedsięwzięcia komercyjne, ukierunkowane są na osiąganie **sukcesu rynkowego**. Polscy hodowcy będą w stanie konkurować na światowym rynku z kolegami z Niemiec, Belgii czy Holandii, pod warunkiem stworzenia w Polsce podobnego, jak w tamtych krajach klimatu dla rozwoju hodowli koni i jeździectwa.

Naturą hodowli prywatnej jest jej stosunkowo **krótka żywotność**, wynikająca z orientacji rynkowej. Program hodowlany trwa tak długo, jak długo trwa zainteresowanie właścicieli, po czym stadnina ulega najczęściej wyprzedaży. Dla całokształtu hodowli ważne jest, aby pojawiający się wciąż nowi hodowcy prywatni mogli zakupić potrzebny im materiał hodowlany ze sprawdzonego źródła.

Powyższe stwierdzenia, w warunkach polskich, odnoszą się również do hodowli koni zimnokrwistych, które stanowią ważne źródło utrzymania wielu gospodarstw rolnych. Podobnie jak w przypadku koni wierzchowych potrzebne są badania trendów rynkowych, poszukiwanie i promocja alternatywnych

rynków zbytu wobec rynku rzeźnego, dostęp do materiału hodowlanego. Wydaje się, że obserwowany na świecie powrót do rolnictwa (i leśnictwa) ekologicznego i rozwój agroturystyki stanowią dobry powód uwzględnienia tej kategorii hodowlanej w niniejszej strategii, jak również postawienie nowych zadań SO w Kętrzynie oraz utrzymanie odpowiedniej ilości etatów ogierów zimnokrwistych w innych stadach.

6.2 Rolą hodowli państwowej jest:

1. realizowanie polityki rządowej w hodowli koni
2. wieloletnia praca dla ochrony i ulepszania materiału genetycznego
3. udostępnianie materiału zarodowego hodowcom prywatnym
4. utrzymywanie obiektów kultury narodowej
5. kształcenie kadr na potrzeby hodowli i jeździectwa
6. rozwijanie lokalnych rynków zbytu
7. promocja hodowli koni i jeździectwa

Trzy pierwsze funkcje są najważniejsze dla utrzymywania SK i SO w gestii państwa. Pozostałe cele (4-7) stanowią dodatkowe uzasadnienie potrzeby istnienia sektora państwowego, który w mniejszym (Niemcy, Anglia, Szwecja) lub większym zakresie (Francja) istnieje w większości krajów. Mocny sektor państwowy będzie naszym ważnym atutem, zwłaszcza w okresie przestawiania hodowli krajowej na produkcję koni wierzchowych i zdobywania nowych rynków zbytu. Z realizacji w/w celów wynika **funkcja strategiczna** SO i SK, nie mogą zatem one być poddane krótkofalowej presji zysku, tak jak przedsiębiorstwa prywatne.

6.3 Holding - nowa struktura hodowli państwowej

Pełnienie w/w celów jest niemożliwe w ramach istniejących obecnie struktur. Szczypty zespół Nadzoru Właścicielskiego w ramach ANR nie jest w stanie spełniać ani nadzoru ani tworzyć koncepcji rozwojowych.

Proponujemy zatem powołanie strategicznej spółki holdingowej pod nazwą:

Państwowe Stadniny Koni sp. z o.o.

i włączenie do Holdingu:

- **wszystkich SK,**
- **wszystkich SO,**
- **ewentualnie innych spółek strategicznych.**

Oznacza to wyłączenie spółek hodowli koni spod kompetencji ANR, włączenie ich do Holdingu i zapis statutowy pełnienia przez Holding określonych powyżej „funkcji strategicznych”, a także rozwijania przejętej ze spółkami innej produkcji na zasadach rynkowych. Hodowla koni zawsze wspierana była produkcją rolną, a państwowe stadniny koni należą do najlepszych gospodarstw rolnych. Wartości tej

nie wolno utracić aby Holding oparty był na dwóch mocnych, uzupełniających się podstawach: hodowli i treningu koni oraz innej produkcji rolnej, co gwarantuje Holdingowi samowystarczalność finansową.

6.4 Władze Holdingu

Organa nowej spółki holdingowej, zgodnie z Kodeksem Handlowym, składać się będą z:

- a) **Rady Nadzorczej** – reprezentującej właściciela (Skarb Państwa) lecz obsadzanej, z racji funkcji strategicznych Holdingu dla rozwoju przemysłu końskiego, przez przedstawicieli MRiRW/MS, PZHK, PZJ i PKWK,
- b) **Zarządu Holdingu** – powoływanego w drodze konkursu przez Radę Nadzorczą,
- c) **Zarządów spółek córek** -powoływanych w drodze konkursu przez Zarząd Holdingu.

6.5 Funkcje Zarządu Holdingu

Funkcje Zarządu Holdingu nie mogą być realizowane bez odpowiedniego aparatu wykonawczego, który może być rozwijany stopniowo w miarę postępu akumulacji kapitałowej Holdingu. Do najważniejszych funkcji Zarządu Holdingu należą:

- **Realizowanie założeń polityki Państwa w hodowli koni**
- **kontrola realizacji polityki hodowlanej w SO i SK**
- **kontrola gospodarowania finansami i wykorzystania środków**
- **promowanie wysokich standardów profesjonalnych**
- **rozwijanie rynków zbytu**
- **promocja jeździectwa**
- **programy badawcze i rozwojowe**
- **inicjowanie programów wykorzystywania środków UE**
- **polityka kadrowa i kontrola jakości pracy**
- **promocja i reklama polskiej hodowli**
- **współpraca krajowa i zagraniczna**

6.6 Zadania SK

Zadania SK nie różnią się zasadniczo od celów, do których zostały powołane. Jest ważne aby wypełnianie zadań było egzekwowane przez Zarząd Holdingu, a prezesi spółek córek wybierani byli pod kątem zdolności do realizacji tych zadań, jak też rozliczani z efektów. Do zadań stadnin państwowych zalicza się:

- **doskonalenie określonej specjalizacji w wieloletnim programie hodowlanym**
- **ochrona najcenniejszych rodzin żeńskich**
- **produkcja ogierów dla stad ogierów**
- **udostępnianie materiału zarodowego hodowcom prywatnym**
- **udział w programie sportowym i wyścigach**
- **sprzedaż koni sportowych i rekreacyjnych**

- **utrzymywanie obiektów kultury narodowej**
- **rozwijanie rynkowej produkcji rolnej**

6.7 Zadania SO

Rola SO musi ulec zasadniczej zmianie. Obiekty te powinny stać się regionalnymi centrami rozwoju hodowli i jeździectwa. Ilość używanych do reprodukcji ogierów będzie się zmniejszać na rzecz zasadniczej poprawy ich jakości. W żaden jednak sposób nie jest uzasadnione zmniejszanie liczby stad ogierów, gdyż wszystkie te obiekty, jak wykazaliśmy, potrzebne są do treningu i prób selekcyjnych, niezbędnych dla rozwoju krajowej hodowli, jak też do treningu wierzchowego w celu podwyższenia wartości rynkowej polskich koni.

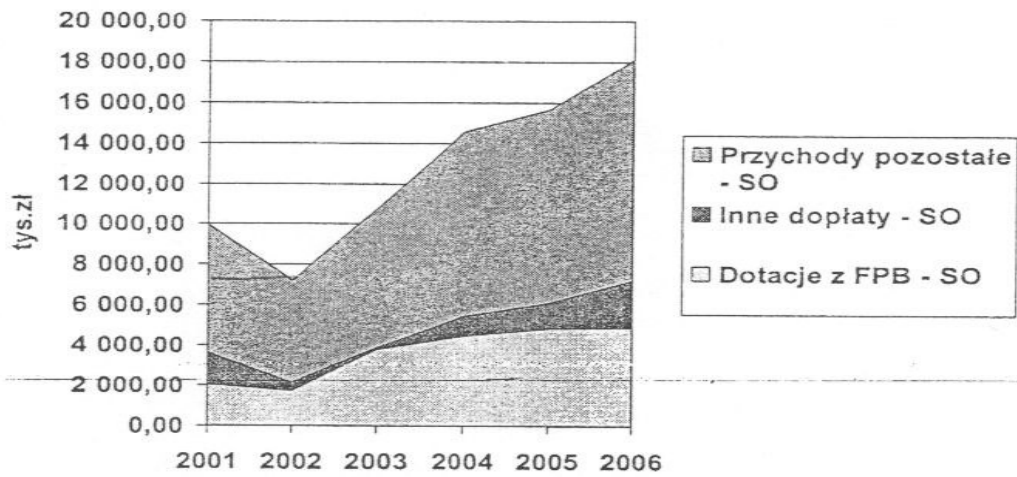
Wielofunkcyjność SO wyraża się w następujących zadaniach:

- **utrzymywanie reproduktorów i udostępnianie ich hodowli prywatnej**
- **prowadzenie treningu koni**
- **prowadzenie rekreacji i sportu**
- **kształcenie kadr dla hodowli i jeździectwa jako elementu systemu kształcenia zawodowego w rolnictwie**
- **tworzenie lokalnych rynków zbytu – organizowanie wystaw, pokazów i aukcji**
- **organizowanie zawodów sportowych**
- **sprzedaż koni**
- **kultywowanie tradycji kawaleryjskiej**
- **utrzymywanie obiektów kultury narodowej**
- **rozwój działalności rynkowej**

Przy wszystkich SO i SK działać powinny kluby jeździeckie w formie stowarzyszeń. Stowarzyszenia te będą mogły korzystać z dotacji zarówno z UE jak też dotacji rządowych na realizację zadań, zgodnych z polityką Państwa. Ponadto proponujemy utworzenie przy wszystkich stadach i niektórych stadninach Fundacji na rzecz ochrony dziedzictwa narodowego powiązanych z lokalnymi stowarzyszeniami kawaleryjskimi. Fundacje te miałyby możliwość korzystania z dofinansowań z UE i Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a ponadto być czynnikiem lokalnej integracji.

Wykres zamieszczony poniżej (wg. materiałów ANR) pokazuje, że SO w latach 2002-2006 potrafiły bardzo zdynamizować swoje przychody. Należy sądzić, że przy właściwej polityce kadrowej, czytelnych celach i konsekwentnym rozliczaniu kadry kierowniczej obiekty te mogą być rentowne.

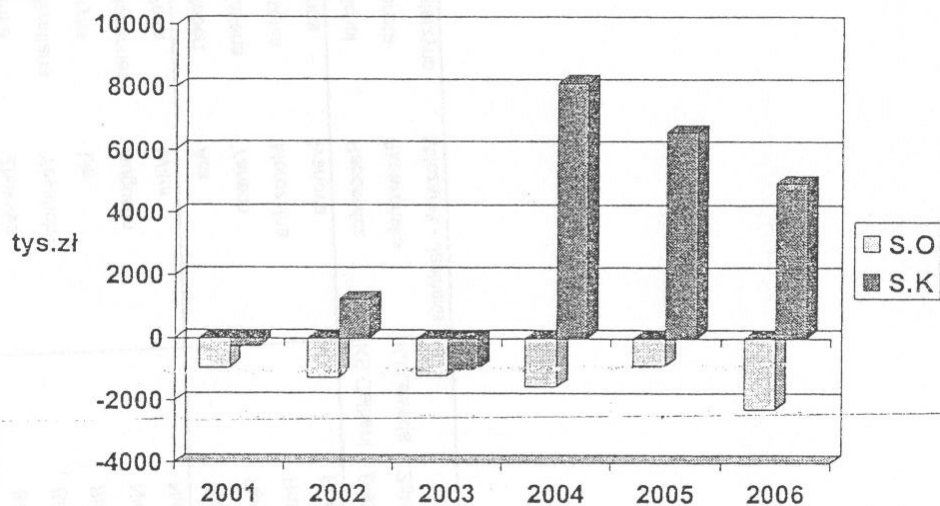
Źródła przychodów w SO

6.8 Finansowanie Holdingu

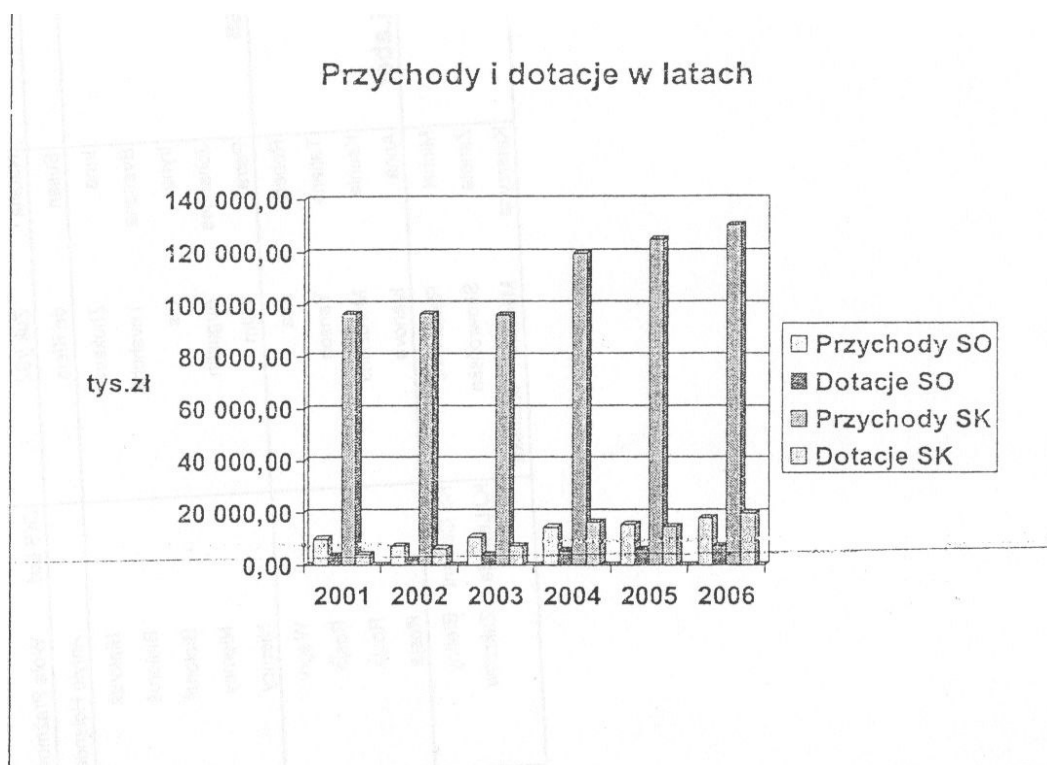
Wykres zamieszczony poniżej (wg Materiałów ANR) pokazuje, że SK i SO osiągały w latach 2004 – 2006 dodatni łączny wynik finansowy. Jest to dowodem na tezę, że Holding powstały z połączenia wszystkich stad i stadnin koni będzie również miał dodatni wynik finansowy.

Łączny wynik finansowy netto w latach

Jakkolwiek udział dotacji, zarówno w SK i SO w latach 2001-2006 był niewielki (vide kolejny wykres wg materiału ANR) to jednak z uwagi na strategiczny charakter Holdingu nie należałoby z dotacji całkowicie zrezygnować, gdyż stanowią one będą ważne narzędzie polityki Państwa wobec hodowli koni.

Dopływ dotacji powinien być kierowany z MRiRW poprzez PZHK na realizację zadań hodowlanych zgodnych z polityką Państwa, z Ministerstwa Sportu poprzez PZJ na realizację zadań sportowych, z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego do Fundacji na realizację zadań związanych z ochroną dziedzictwa narodowego.

6.9 Korzyści koncentracji kapitałowej

- **Efekt skali gospodarowania**
- **Większa zdolność konkurencji na rynkach światowych**
- **Większa skuteczność polityki hodowlanej**
- **Lepsze wykorzystanie materiału genetycznego**
- **Samowystarczalność zaopatrzenia w pasze**

Korzyści ekonomiczne wynikające z koncentracji kapitałowej są oczywiste, nie będziemy więc ich tutaj rozwijać. W aspekcie hodowlanym Holding zapewni większą możliwość pozyskiwania cennych reproduktorów oraz ich użycie na większej populacji klaczy, a także większą możliwość selekcji spośród liczniejszych roczników koni.

Bardzo ważne jest to, że odpowiednia siła kapitałowa Holdingu umożliwi prowadzenie prac badawczych, reklamę polskiej hodowli, silny udział w międzynarodowych wystawach i pokazach, jak również stworzenie, we współpracy z PZJ, silnej reprezentacji sportowej na polskich koniach. Sukcesy sportowe polskich koni przyczyniać się będą do dalszego rozwoju rynku i wzrostu cen na Polskie konie, a co za tym idzie poprawie opłacalności Polskiej hodowli jako całości.

7 Stada Ogierów – rozwiązanie tymczasowe

Proponowane przez ANR rozwiązanie tymczasowe dla SO, polegające na łączeniu ich ze spółkami dochodowymi napotyka na zrozumiały opór ze strony prezesów tych spółek. Pomijając fakt, że w większości przypadków między łączonymi podmiotami nie ma merytorycznego związku to rozwiązanie takie zmusza dobrze gospodarujące firmy do płacenia nie swoich długów, nie rozwiązuje zaś przyczyn, które powodują straty. Rozwiązanie to faktycznie prowadzi do likwidacji SO, gdyż wcześniej czy później spółki będą chciały pozbyć się niepotrzebnego im, i przynoszącego stratę majątku.

Jako rozwiązanie tymczasowe proponujemy:

natychmiastowe udzielenie stadom ogierów pożyczki właścicielskiej przez ANR na pokrycie bieżących zobowiązań i utrzymanie funkcjonowania stad ogierów do czasu włączenia ich do struktury Holdingu.

Pożyczka taka jest możliwa w świetle zapisów Kodeksu Handlowego, a jej rozmiar będzie niewspółmierny do wartości stad ogierów jako obiektów potrzebnych do ich przyszłych funkcji.

Opracowanie:

Polski Związek Hodowców Koni

Polski Związek Jeździecki

Hippica Pro Patria – Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Ojczystej Kultury, Tradycji i Gospodarki poprzez Jeździectwo